हिंदुस्थान संपादकीय

बुधवार, दि. १३ मार्च २०२४

यांचे कायच करावे?

खरे पाहिले तर या देशातील प्रत्येक महापुरुष हा प्रत्येकासाठी महान आहे. प्रत्येक भारतीयांनी सर्वांचा आदर केलाच पाहिजे. ज्याठिकाणी आदर असतो, सन्मान असतो त्याठिकाणी वाद निर्माण होता कामा नये. देशात गरीबी, भूकमारी, शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या असे अनेक प्रश्न आहेत. सत्तेत असणारा कोणताही पक्ष आपण या समस्या सोडविल्या, रोजगार निर्माण केले, शेतकऱ्यांना पैसे वाटले, गरीबांना घरे व फुकट धान्य दिले म्हणुन स्वत:ची पाठ थोपटून घेत असतो. श्रीमती इंदिरा गांधी यांनी गरीबी हटावचा नारा दिला. संजय गांधी यांच्या नांवाने निराधार योजना होती, पण प्रत्यक्षात ना गरीबी हटली ना निराधारांना आधार मिळाला. आता भाजप सत्तेत आहेत. घोषणा करण्यात दोन्ही पक्ष एकाच माळेचे मणी आहेत. ''अधिकारी व नेते तुपाशी अन् जनता मात्र उपाशी'' ही न संपणारी कथा कापूस कोंड्याच्या गोष्टीप्रमाणे सुरु आहे. आता त्यात देशासाठी, समाजासाठी आदर्श असलेल्या महान नेत्यांना जाती, पोटजाती प्रमाणे वाटून घेतले आहे. ही वाटणी होतांना त्यांनी दाखविलेल्या मार्गावर ही मंडळी अंमल करतात कां? असा प्रश्न विचारला तर धाडसानेही ''हो'' म्हणता येणार नाही.

थोर विचारवंत तथा उच्च न्यायालयाचे सेवानिवृत्त न्यायमुर्ती प्रखर वक्ते न्या. चंद्रशेखर धर्माधिकारी यांनी अनेक भाषणात या थोर पुरुषांची वाटणी होत असल्याचे सांगितले होते. आता तर कहर झाला आहे. जयंती, पुण्यतिथीला एका खुर्चीवर पांढरी चादर टाकायची, अडचणीत धुळीत पडलेल्या संबंधितांचा फोटो काढुन पुसपास करुन हार घालुन फोटो काढण्याची व प्रसिध्दी मिळविण्याची फॅशन झाली आहे. संबंधित फोटो मधील व्यक्तिच्या कार्याचा, मार्गदर्शनाचा आयुष्यासोबत काडीचाही संबंध नसतो. अधिकाऱ्यांचे मागे अनेक कार्यालयात महात्मा गांधीपासून देशाचा गौरव वाढविणाऱ्या महान महानुभावांचा फोटो असतो म्हणुनच त्यांचेकडे पाठ करुन हवे तसे गैरकृत्य करायचे धाडस होते. त्याचा फायदा ''एमटी माईंड डेविल वर्कशॉप'' म्हणतात नां? अशा नेत्यांना फायदा होतो. फुकट वाटप अभियानाने काम करण्याची मानसिकता संपली आहे. ''दे रे हरी पलंगावरी'' कोणते ही कष्ट न करिता सर्व फुकट मिळते. त्याचा परिणाम ''रिकामे डोके शैतान का घर होता है'' याप्रमाणे गैरकृत्य करणाऱ्यांची संख्या वाढली आहे.

लहानलहान गोष्टींचा पराचा कावळा करुन वातावरणात ''विष'' कालविल्या जात आहे. म्हणतात ना ''वड्याचे तेल वांग्यावर'' अशी स्थिती आज मराठा बांधवांच्या आंदोलनाची झाली आहे. आरक्षणास अक्षरक्ष: कोणाचाही विरोध नाही मग शिवीगाळ कां? गांव बंदी कां? आता लोकसभेच्या निवडणुका जवळ आल्या आहेत, देशात शांतता हवी आहे. तेव्हाच भारतरत्न डॉ. बाबासाहेबांच्या घटनेचे पालन होईल. नेते शिवीगाळ करतात, असंसदीय भाषा वापरतात, वापरु द्या! जनतेने मात्र संयम ठेवावा. लोकशाही ही डौलात चालणारी हत्ती म्हटले तर हत्ती चालतो, भुंकणारे भुंकू द्या वृत्तीत फरक पडत नाही.जनतेने हत्तीचे बळ आणावे, उगाच लहानसहान वादाचा ''पराचा कावळा'' करु नये.

देशातील सर्व देशभक्त महान होते. ''कोणी उजवा किंवा डावा नाही'' त्यामुळे या महात्माजींच्यासाठी वाद घालु नये. आता जाती धर्माप्रमाणे वस्त्या निर्माण केल्या जात आहे. मागासवर्गीयांसाठी घरे, ओबीसीसाठी घरे असे प्रकार करणे म्हणजे वादाला प्रोत्साहन देणे आहे. वेगळ्या वस्त्या व स्वतंत्र वस्त्या निर्माण करण्याचा अर्थ जनतेने लक्षात घेतला पाहिजे. भारतातील घर नसलेल्या जनतेसाठी घरे बांधण्याची योजना पाहिजे.

धार्मिक स्थळ, फोटो, पुतळे हे आता वादाचे विषय होत आहे. आपण त्यांना जातीजातीप्रमाणे वाटून घेतले आहे. धार्मिक स्थळे खुप झाली, पुतळे ही खुप झाले. एका गांवात एका महापुरुषाचा एकच पुतळा तो ही भव्यदिव्य ची परवानगी द्यावी. गल्लीबोळातील पुतळे व गल्ली बोळातील रस्ते, पुल यांना महान नेत्यांची नांवे देऊन त्यांना इतके लहान करु नका अशी विनंती कराविशी वाटते. अमरावती जिल्ह्यातील पांढरी खानमपुर येथील प्रवेशद्वाराचा वाद चिघळला. हिंसाचार गोळीबार पर्यंत वेळ आली. दगडफेक झाली, पोलीस जखमी झाले. इतके दगड आयुक्त कार्यालयाजवळ नाहीत मग आले कोठून? याचा ही शोध घ्यावा. आपल्या विभागीय आयुक्त महिला आहेत याचे तर भान ठेवा. शिवाजी महाराजांनी महिलांचा सन्मान करण्याचा आदर्श निर्माण केला. आपण एका महिला असलेल्या आयुक्त कार्यालयावर दगडफेक करित हिंसाचार करणे योग्य नव्हे. खरे तर प्रश्न मा. जिल्हाधिकारी यांचे क्षेत्रातील आहे. पण आयुक्त कार्यालयावर आंदोलन कसे झाले. जिल्हाधिकारी कार्यालय हाताची घडी तोंडावर बोट ठेवून कां बसले असा प्रश्न विचारल्या जात आहे.

ती लग्न करत नाही....

समस्या आणि उपाययोजना

महिलांच्या समस्या त्यावरील कायदे आणि उपाययोजना

डॉ. भाग्यश्री नवलाखे- देशपांडे
अमरावती. मो. ९८२२७२४५५८

आजकाल समाजात स्वत:च्या करियरकरिता अविवाहित राहणाऱ्या मुलींची संख्या वाढत चालली आहे. त्यांना लग्नच करायचे नाही, असे नसून लग्नानंतर आपले करियर संपेल की काय? या धास्तीमुळे एकतर त्या विवाह टाळतात अथवा लांबणीवर टाकतात. काहीजणी करियर घडल्यानंतर लग्न करणे पंसंत करतात. परंतु अविवाहित प्रौढ कुमारिकांना अनेक सामाजिक समस्यांच्या सामना करावा लागतो. कारण आजही लग्न आणि मुलबाळ (त्यातही मुलगा) हेच 'ती' च्या आयुष्याचे इतिकर्तव्य मानले जाते. कितीही उच्चपतीचे करियर असले तरी ते ती विवाहित नाही. या एका कारणास्तव कुचकामी ठरविले जाते. मुलबाळ झाल्यानंतर 'ती' च्या करियरला 'ब्रेक' लागतो. कारण अपत्याची जबाबदारी/ त्याचे संगोपन ही तिचीच जबाबदारी असते. 'ती' च्या करियरमधील 'ब्रेक' मुळे तिची होणारी तगमग कोणीच समजूत घेत नाही. त्यामुळे तिला लग्न आणि मातृत्व सुखावह वाटत नाही. मग 'ती' लग्न करत नाही. मग काय होणार कुटुंबसंस्थेचे? पुढची पिढी कशी जन्माला येणार? कायद्यानुसार लग्न करणे सक्तीचे नाही. नुकत्याच केलेल्या सर्वेक्षणातून धक्कादायक बाब समोर आली आहे की ७५% अविवाहित मुलींनी जोडीदाराचा शोधही घेतलेला नाही.

समस्या : ✻ आपल्या देशात आजही मुलींच्या करियरला महत्त्व दिले जात नाही. विवाहानंतर तिला विवाह की करियर? मी समस्या निर्माण झाल्यास तिचे करियर संपते. त्यामुळे तिला नैराश्याची समस्या निर्माण होते. कारण 'करियर माईंडेड' मुलगी फक्त घरकाम करून सुखी/ आनंदी राहू शकत नाही. तिला बाहेरगावचे प्रमोशन नाकारावे लागल्यास ती दु:खी होते.

✻ मुलींनी सासरी सर्वकाही सहन करावे, ही समाजाची अपेक्षा असते. कितीही छळ झाला, काहीही झाले तरीही त्यांनी घटस्फोटाचा मार्ग निवडता कामा नये. कारण घटस्फोटीत महिलेला अनेक सामाजिक समस्या निर्माण होतात. घटस्फोटाचा संपूर्ण ठपका तिच्यावरच ठेवला जातो. परिणामी ती मानसिक रित्या खचते/ कोलमडते सासरी होणाऱ्या संभाव्य छळाच्या भीतीने ती लग्नाला नकार देते.

✻ आजही घरकामाची संपूर्ण जबाबदारी महिलेवरच लादली जाते. जसे की स्वयंपाक करणे, कुटुंबाची काळजी घेणे, अपत्यसंगोपन , मुलांवर संस्कार, पै-पाहुणे, ज्येष्ठांची सुश्रुषा इत्यादी तिला सांभाळावे लागते. नोकरदार महिलेची देखील यातून सुटका नसते. गृहिणी असेल तरीही तिला स्वत:चा काहीच वेळ मिळत नाही. तिचे आयुष्य यंत्रवत रहाटगाडगे होते. त्यातच कहर म्हणजे गृहकृत्यातील निपुणतेवरूनच तिचे मूल्यमापन केले जाते. तिच्या करियरला किंमत दिली जात नाही. माणूस ओव्हरटाईम करेल तर तो कर्तव्यदक्ष, बाईने केल्यास घरचे काम नको म्हणून करते, हा ठपका ठेवला जातो. अशी परिस्थिती कुमारिका मुलीला सर्वत्र दिसल्यास ती लग्न न करण्याचा अथवा लग्न लांबणीवर टाकण्याचा निर्णय घेते.

✻ लग्नानंतर लवकरात लवकर मुलबाळ (शक्यतो मुलगा) होणे महिलेकरिता अनिवार्य असते. अन्यथा तिच्यावर अघोषित सामाजिक बहिष्कार टाकला जातो. तिला अपशकुनी, वांझोटी असे लेबल लावले जाते. तिच्या कर्तृत्वाची / व्यक्तीमत्वाची/ कर्तबगारीची किंमत शून्य ठरते. तिचे आयुष्य निरस होते. अशा प्रकारच्या घटना कुमारिका मुलीच्या पाहण्यात आल्यास ती लग्नाला नकार देते.

✻ महिलेने करियरच्या अथवा कोणत्याही कारणास्तव लग्न करण्यास नकार दिल्यास. तिच्या सामाजिक समस्या भयंकर वाढतात. तिला मानसिक रूग्ण/ विचित्र/ विक्षीप्त/ एकलकोंडी ठरविले जाते. खरेतर असले उद्योग करणारे लोकच मानसिक रूग्ण असतात. तिचा प्रेमभंग झाला असल्याचा देखील जावईशोध लावला जातो/ त्यातच ती नाजूक/ हळव्या मनाची असेल तर आत्महत्येकरिता प्रवृत्त होते.

उपाय योजना :

समाजाने आपला दृष्टीकोन बदलवून महिलेच्या करियरला बरोबरीचा दर्जा/ महत्व दिल्यास, सासरी तिला मानसिक आधार दिल्यास, गृहकृत्य जबाबदारी विभागून घेतल्यास, केवळ गृहकृत्यावरून तिचे मूल्यमापन न केल्यास, तिने स्वेच्छेने अविवाहित राहण्याचा निर्णय घेतला तर त्याचा आदर केल्यास, मुलबाळ न होण्याचा ठपका तिच्या एकटीवर न ठेवल्यास तिच्याकरिता विवाह की करियर ऐवजी विवाह आणि करियर अशी अनुकुलता निर्माण केल्यास परिस्थिती बदलू शकेल/ सुधारू शकेल. कारण मुलींनी लग्न न करण्याचा निर्णय घेतल्यास कुटुंबसंस्था नष्ट होणार, पुढची पिढी कशी जन्माला येणार? प्रत्येकाने अंतर्मुख होऊन परिस्थिती सुधारण्याकरिता आपला वाटा उचलणे ही काळाची गरज आहे.

सहज सुचलं म्हणून....

नुकताच ४ मार्च हा दिवस सुरक्षा दिन म्हणून साजरा केला गेला. ह्या दिवसापासून एक सप्ताह हा राष्ट्रीय सुरक्षा सप्ताह असतो. ह्या निमित्ताने सुरक्षेचे नियम,ते पाळतांना आपण घ्यायची काळजी,ती काळजी घेतल्यामुळे आपल्याला मिळालेले फायदे ह्या बाबतचे वेगवेगळे फलक चौकाचौकात बघायला मिळतात.

खरतरं सुरक्षा पाळणे ही बाब सप्ताहाशी निगडीत नकोच.हा खरतरं वर्षभर राबविण्याचा उपक्रम. पण आपल्या कडील ही शोकांतिकाच आहे ज्या बाबी दररोज,चोवीस तास पाळल्या गेल्या पाहिजेत त्या महत्त्वाच्या गोष्टींचे सप्ताह किंवा दिवस पाळून औटघटकेचे महत्त्व आणून त्याची बोळवण केली जाते. असो.

मानवी जीवन अनमोल आहे तसेच ते क्षणभंगुर सुध्दा आहे. म्हणून आपणच आपल्या जिवीताची काळजी घेणे हे प्रत्येक सुजाण नागरिकाचे कर्तव्यच आहे. आपण स्वतः नियमांचे पालन करीत नसू, त्यांचा बेछूट पणे भंग करीत असू तर आपल्याला त्याच्या पायी आलेल्या नुकसानीस दुसऱ्याला जबाबदार धरण्याचा काहीच हक्क नसावा आणि नुकसानभरपाई मागण्याचा पण.

वाहनाचा अनियंत्रित भन्नाट वेग, क्षमतेपेक्षा जास्त प्रवासी प्रवास करणे हे आपण आणि आपणच टाळायला हवे. आपल्या कडील शोकांतिका म्हणजे चुका आधी आपण करायच्या, खापर दुसऱ्याच्या माथी मारायचे आणि मग सरकारला मदतीस वेठीस धरायचे. तेव्हां ह्या गोष्टीची खबरदारी आपणच सुजाण नागरिक म्हणून घ्यायलाच हवी.

जेव्हा राष्ट्रीय सुरक्षा ही काही कालावधीसाठी न राहता ती कायमस्वरूपी पाळण्याची आपली प्रत्येकाची आपणहून मानसिकता बनेल तो दिवस खरा आपल्यासाठी आणि देशासाठी सुध्दा सुदिन ठरेल.

● कल्याणी केळकर बापट
बडनेरा, अमरावती मो. ९६०४९४७२५६

चारोळी

✻नागपु(णे)री मिसळ✻

आजवरचे सारे शीएम

देल्ले याने सोडून ।
मराठा आरक्षण देणाऱ्यालेच
देते धमक्या भरभरून ।।

● रवि चोपडे ,
पुणे, मो. ९०२८५४४४६१

पक्ष प्रमुखाची व्यथा

केवळ महाराष्ट्राचा विचार करायचा म्हटले तर या ठिकाणी आपल्याला दोन पक्ष प्रमुखांची व्यथा मांडता येईल. भारताचा विचार केला तर असे अनेक पक्ष प्रमुख सापडतील जे उमेदवारी करता जागांसाठी कटोरा घेऊन भारतीय जनता पक्षाच्या दारात उभे आहेत. महाराष्ट्रात मात्र अजित पवार यांची राष्ट्रवादी काँग्रेस आणि एकनाथ शिंदे यांची शिवसेना यांच्या वाट्याला अशी दयनीय अवस्था आलेली आहे. भस्म्या रोग झाल्याप्रमाणे भारतीय जनता पक्षाने देशातील प्रादेशिक पक्ष गिळंकृत करण्याचा प्रयत्न चालवला आहे. संपूर्ण देशात ज्या काँग्रेस पक्षाचा मतदार पसरलेला आहे. अशा बलाढ्य पक्षा पासून देशाला संपूर्ण मुक्ती देण्याचा विडा जेथे नरेंद्र मोदी यांनी उचललेला आहे. त्या ठिकाणी या पक्षाचे मदतनीस म्हणून उभ्या असलेल्या प्रादेशिक पक्षाचा निभाव लागणार आहे का हा प्रश्न आहे. महाराष्ट्रात तर हा पक्ष नुकताच रांगायला लागला होता. त्यावेळी बाळासाहेब ठाकरे यांनी बोट धरून त्याला चालायला शिकवले. महाराष्ट्रात तुम्ही मोठे भाऊ तर केंद्रात आम्ही मोठे भाऊ, असा फॉर्मुला तयार करून झालेली हात मिळवणी आज सर्वत्र आम्हीच मोठे या ठिकाणी येऊन थांबली आहे. खरं सांगायचं तर महाराष्ट्रात आपल्या या दोन मित्र पक्षांना अशा प्रकारची वर्तणूक देण्यात भारतीय जनता पक्षाची काही चूक आहे असे म्हणता येणार नाही. कारण या दोन्ही पक्ष प्रमुखांना त्यांचा पक्ष बोधचिन्हा सह मिळवून देण्यात भारतीय जनता पक्षाचा सिंहाचा वाटा आहे. अन्यथा नैतिक दृष्ट्या अजित पवारांचा राष्ट्रवादी काँग्रेसवर आणि एकनाथ शिंदे यांचा शिवसेनेवर कुठलाच अधिकार पोहोचत नाही. भारतीय जनता पक्षाच्या कृपेने पदरात पडलेल्या पक्षाचे ही दोन्ही नेते स्वतःला प्रमुख समजत असले तरी त्यांच्या मर्यादा भारतीय जनता पक्षाला ठाऊक आहेत. यांना जागा वाढवून देणे म्हणजे आपल्या चारशे पारच्या स्वप्नाला आपल्याच हाताने सूरुंग लावण्या सारखे असल्याची जाणीव या पक्षाला आहे. त्यामुळे शिवसेनेची आठ तर राष्ट्रवादीची तीन जागांवर बोळवण करण्याचा निर्णय भारतीय जनता पक्षाने घेतला आहे. निवडून येण्याची क्षमता हा एकच निकष भारतीय जनता पक्षाने उमेदवारी देण्या करता ठरवला असल्यामुळे या दोन्ही नेत्यांची पूरती पंचाईत झालेली आहे. कारण पक्ष यांच्याजवळ असला तरी मतदार जुन्याच नेत्यां बरोबर आहे. सत्तांतराचा जो किळसवाणा खेळ महाराष्ट्रात खेळला गेला. त्याचा संताप अजून पर्यंत मतदारांच्या मनात कायम आहे. अडीच वर्षे उपमुख्यमंत्री पद उपभोगण्याची फडणवीसी घाई महाराष्ट्रात भाजपला अजून मागे लोटणार अशी परिस्थिती आहे.

भारतीय जनता पक्षाच्या चारशे पार या अभियानाला महाराष्ट्रातून फारसे योगदान मिळणार नाही असे संकेत वारंवार मिळत आहेत. त्यामुळे बिहार, पश्चिम बंगाल सहीत इतर राज्यांमधून आपली फिटिंग लावण्यात भारतीय जनता पक्षाचे नेतृत्व व्यस्त आहे. महाराष्ट्रात शिंदे मुख्यमंत्री झाल्या पासून त्यांनी दिल्लीच्या किती वाऱ्या केल्या असतील याचा हिशोब खुद्द त्यांच्या जवळ तरी असेल का हा प्रश्न आहे.

आमदार बच्चू कडू मिश्किलपणे बोलले की, कमळ या चिन्हावर निवडणूक लढण्याचे या दोन्ही पक्ष प्रमुखांची मान्य केले तर त्यांना जागा वाढवून मिळू शकतात. परंतु त्या करता त्यांना आपला उरला सुरला अभिमान गहाण टाकून नारायण राणेंच्या पावलावर पाऊल टाकत भारतीय जनता पक्षात प्रवेश करावा लागेल. नारायण राणे भाजपात आले त्यावेळी ते स्वतः स्वतःच काढलेल्या पक्षाचे पक्षप्रमुख होते. खरं सांगायचं तर आजच्या घडीला एकनाथ शिंदे आणि अजित पवार हे जनतेची विश्वासाहार्तता गमावून बसलेले नेते आहेत. फार तर स्वतःच्या मतदार संघातून हे नेते कडवी लढत देऊ शकतील. एकनाथ शिंदे च्या बाबतीत तर त्यांच्या मुलाच्या जागेवरच डाका घालायची तयारी भाजपाने चालवली आहे. राष्ट्रवादी आणि शिवसेना यांना देऊ केलेल्या जागा आता जनतेमध्ये थट्टेचा विषय ठरत आहे. उद्धव ठाकरे पासून अलग झालेल्या एकनाथ शिंदेंना आणि शरद पवारापासून वेगळे झालेल्या अजित पवारांना भाजपासोबत आपला संसार सुखात सुरू असल्याचा देखावा निर्माण करणे आवश्यक होते. त्याप्रमाणे त्यांनी तो केला सुद्धा. विकास या शब्दाचा पर्यायी शब्द नरेंद्र मोदीच असू शकतो याची जाणीव झाल्याबरोबर या नेत्यांनी भारतीय जनता पक्षासोबत जवळीक साधली. असे असले तरी जवळपास ४० आमदार सोबत घेऊन गेलेल्या शिंदे गटातील चार ते पाच आमदार विधानसभेत निवडून येण्याची क्षमता ठेवत असल्याचे सांगण्यात येते. जर विधानसभेमध्ये एवढी दयनीय परिस्थिती असेल. तर लोकसभेसाठी यांच्यावर कोण विश्वास ठेवणार हा प्रश्न आहे. त्यामानाने देऊ केलेल्या आठ जागा देखील भरपूर आहेत असं म्हणायला हरकत नाही. त्यांच्या पूर्वीच्या ऑटो रिक्षा चालवण्याच्या कामावरून ऑटो रिक्षाच्या मानाने आठ सीट्स देखील ओव्हरलोड होत असल्याची खिल्ली सोशल मीडियावर उडवली जात आहे. हे दोन्ही नेते विकासा करता भाजपा गाठल्याचे सांगत असले. तरी भारतीय जनता पक्षाच्या ईडी नामक सेवकानी यांना अक्षरशः बोट धरून या पक्षाजवळ आणून सोडले आहे. शोले या चित्रपटात गब्बर सिंगचा एक डायलॉग आहे. 'गब्बर सिंग के ताप से तुम्हे एकही आदमी बचा सकता है, वो सिर्फ गब्बर'. याच प्रमाणे मोदींच्या आरोपापासून अजित पवारांना एकच माणूस वाचवू शकत होता तो म्हणजे स्वतः मोदी. याच्या बदल्यात मोदींचा पक्ष तुम्हाला तीन जागा देतो तर काही पाप करतो का? अशा आशयाचा संवाद देखील या चित्रपटामध्ये आहे. अजित पवार यांच्यावर आरोपपत्रच चुकीने दाखल करण्यात आल्याचे सांगण्यात येते. तर छगन भुजबळ ची केस नक्की काय आहे याचा अधिकाऱ्यांना विसर पडलेला असतो. याच्यापेक्षा जास्त उपकाराची अपेक्षा भारतीय जनता पक्षाकडून करता येणार नाही. ठेविले अनंते तैसेची रहावे या उक्ती प्रमाणे आता पुढच्या काळात ठेवीले भाजपाने तैसेची राहावे या नियमाचे पालन करण्या वाचून या दोन्ही नेत्यां जवळ पर्याय उरलेला नाही. तीन आणि आठ जागा घेऊन हे राष्ट्रीय नेते देशाच्या राजकारणा वर काय प्रभाव पडणार आहे याबाबतची उत्सुकता सध्या संपूर्ण महाराष्ट्रातील जनते मध्ये पसरली आहे.

● पंकज वैद्य
मो. ९८२३०१४०४०

कमल प्लाझायेथील पूनम सोफा आणि चेयर्स मध्ये फर्नीचर वर ५०% डिस्काउंट

✻ समर स्पेशल ऑफर मध्ये फर्नीचर खरेदी करण्यासाठी ग्राहकांमध्ये उत्साह

✻ आता नाही तर कधी घेणार सर्वात मस्त आणि स्वस्त फर्निचर?

पूनम सोफा अँड चेअर्स,कमल प्लाझा हे विदर्भातील सर्वात मोठे आणि विश्वासार्ह फर्निचर शोरूम आहे जे त्याच्या दर्जेदार प्रीमियम फर्निचर आणि इतर सुविधांसाठी प्रसिद्ध आहे. ग्राहकांना जास्तीत जास्त लाभ मिळावा यासाठी पूनम सोफा आणि चेयर्स नेहमीच नवनवीन उपक्रम राबवतात.

उन्हाळा सुरू झाला आहे आणि हा सीजन लक्षात घेऊन लोकप्रिय फर्निचर शोरूम पूनम सोफास अँड चेअर्सने आपल्या ग्राहकांसाठी समर स्पेशल ऑफर आणली आहे. या सीझनमध्ये पूनमने अमरावतीच्या लोकांसाठी ५०% सवलतीत कोणताही फर्निचर उपलब्ध केले आहे.

होय! तुम्हाला जाणून आश्चर्य वाटले! कमल प्लाझा येथे असलेले पूनम सोफा अँड चेअर्स हे आधुनिक, विश्वासार्ह आणि आरामदायी फर्निचर साठी प्रसिद्ध आहे आणि या ऑफरमध्ये पूनम आपल्या ग्राहकांना ५०% सवलतीत काही फर्निचर घरी घेऊन जाण्यासाठी विशेष सवलत देत आहे.

हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की कमल प्लाझा येथील पूनम सोफा चेअरच्या शोरूममध्ये उपलब्ध असलेले फर्निचर हे अत्यंत प्रीमियम दर्जाचे आहेत जे इतर दिवशी अतिशय महागड्या दरात विकले जातात, परंतु या उन्हाळ्याच्या विशेष ऑफरमध्ये ग्राहकांना त्यांचा आवडता फर्निचर येथे मिळू शकेल. अतिशय परवडणारी किंमत. स्वप्न साकार करेल.

सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे इथे उपलब्ध आहे बजाज फायनान्स सुविधा त्याचा लाभ घेण्यासाठी ग्राहकांना फक्त आधार कार्ड, बँक पासबुक आणि पॅन कार्ड सोबत आणायचे आहे.

समर स्पेशल : या ऑफरला अमरावतीमध्ये राहणाऱ्या ग्राहकांचा उदंड प्रतिसाद मिळत असून ग्राहकांमध्ये त्यांच्या आवडीचा फर्निचर मिळविण्यासाठी स्पर्धा सुरू आहे.

बॉक्स

कमल प्लाझा, दस्तूर नगर येथे असलेल्या पूनम सोफा अँड चेअर्स शोरूममध्ये प्रीमियम सोफा, महाराजा सोफा, एल शेप सोफा, कॉर्नर सोफा आणि सोफा फर्निचरची भव्य श्रेणी उपलब्ध आहे जी तुम्ही ५०% सवलतीने खरेदी करू शकता.

आपल्या सर्वांना पूनम सोफा अँड चेअर्स मध्ये, आकर्षक वुडेन अलमारी, डायनिंग टेबल, टी टेबल, रिवॉल्विंग चेयर्स , मंदिरे, ऑफिस फर्निचर, ड्रेसिंग टेबल, बेडरूम सेट, टीव्ही शोकेस, गार्डन सेट, शू रॅक, झुला आणि भेटवस्तूंची विस्तृत श्रेणी येथे उपलब्ध आहे.

तर आता तुम्ही कशाची वाट पाहत आहात, तुमचा आवडता फर्निचर घरी आणा तेही तुमच्या आवडत्या शोरूम पूनम सोफा आणि चेयर्स,कमल प्लाजा येथून.

मानवी भितीमत्ता

वरील शब्द अस्तित्वात नाही. पण आम्हाला एक असे धाडसी विधान करायचे आहे की बहुतांश लोकांची नितीमत्ता ही होणाऱ्या शिक्षेच्या भितीतून निर्माण झाली असते. ५-१० टक्के लोक असे असतील ज्यांची नितिमत्ता ही भितीतून उद्भवलेली नसते. असे साधुसंत देव लोक यांचे प्रमाण संपूर्ण जगात फार कमी आहे. प्रसिध्द इंग्लिश लेखक ए. जी. गार्डनर (१८६५-१९४६ ए. डी.) यांचा एक लेख मला पॉलिटेक्निक फर्स्ट ईयर ला १९६५ साली इंग्लिश विषयाच्या टेस्टबुकमध्ये होता. त्या लेखाचे नाव होते. 'On Keyhole Morals' त्याच्यात त्यांनी असे विवेचन केले होते की 'तुम्ही कोणाच्या घरी गेला व दार बंद असले तर तुम्हाला मधून Keyhole मधून आत काय चालले आहे हे पाहण्याचा मोह होतो का व तुम्ही तसे पहाता की नाही. तुम्ही जर म्हणाल की मी नितीमत्तावान माणूस आहे तर मी असे विचारेन की तुम्ही तसे करत असताना अचानक मागून कोणी येईल व तुम्हाला शिव्या देईल. या भितीतून ही निमिमत्ता उद्भवली आहे की खरोखरच आहे? जर एखाद्या माणसाने तुम्हाला आश्वासन दिले की मी तुच्या १०-२० फुट मागे राहून कोणीही आला तर तुम्हाला आवाज देईल तरी सुध्दा तुम्ही Keyhole मधून पहणार नाही. की भिंती संपल्यामुळे आता तुम्ही Keyhole मधुन पहाल. मी हा लेख ५९ वर्षांपूर्वी वाचला. त्याच्यामुळे त्यातील शब्द मी लिहिल्यापेक्षा थोडे वेगळे असू शकतात पण त्याचा अर्थ व मी लिहिलेल्या शब्दांचा अर्थ निश्चितपणे एकच आहे.

आमचा असा दावा आहे की ९०% लोकांची तथाकथीत नितिमत्ता ही नितीमत्ता नसून भितीमत्ता असते. मला हा लेख वाचल्यापासून एक शंका होती की Keyhole मधुन पाहिल्यास आतले काही दिसत नाही. मग हा लेख कसा लिहिला गेला. त्यावर मला एका नातेवाईकाने असे उत्तर दिले की त्या काळच्या इंग्लंड मधील Keyhole मधुन पाहिल्यास आतले सर्व दिसायचे. हा नातेवाईक १९६० सालापासून इंग्लंड मध्ये रहात होता.

● मुकुल जोशी
मो. ९८६०११६२११
● गौरी बर्वे
मो ७७०९९६०४७२